

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนภาษาให้ได้ผลดีนั้น มีปัจจัยที่สำคัญอยู่หลายประการซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

๑. ความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษานั้น : ถ้าผู้เรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ต้องใช้ภาษานั้น ก็จะใช้ภาษานั้น ๆ ได้ดี สิ่งแวดล้อมนั้นอาจจะเป็นเพียงโรงเรียนกับครู หรือเพื่อน ไม่จำเป็นว่าสิ่งแวดล้อมจะต้องหมายถึงประเทศเจ้าของภาษา

๒. วิธีสอน การสอนต้องให้อยู่ในลำดับเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง กล่าวคือ เฟื่องเลี้ยงที่การฟังและการพูด มากกว่าและก่อนการอ่านและการเขียน อนึ่ง การสอนภาษาที่หนึ่งไม่มีการแปลเป็นภาษาอื่น จึงไม่ควรใช้วิธีแปลซึ่งจะเป็นประโยชน์แต่กับผู้เรียนระดับสูงแล้ว

๓. เวลาที่ใช้ในการเรียน จะเรียนได้ผลเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับเวลาเรียน ถ้าใช้เวลา ๓ - ๔ ชั่วโมงต่อวัน ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่จะช่วยให้เรียนได้ผลในเวลา ๑ ปี

๔. ขนาดของชั้น กลุ่มหรือชั้นต้องเล็กเสมอ ถ้าเป็นผู้ใหญ่ไม่ควรเกิน ๑๐ คน ถ้าเป็นเด็กไม่ควรเกิน ๒๐ คน

¹E.V. Gatenby, "Conditions for success in Language Learning", Teaching English as a Second Language ed. Harold B. Allen and Russell N. Campbell (Tata McGraw - Hill Publishing Company Ltd., 1972), pp. 43 - 4.

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปยังไม่อาจสร้างปัจจัยเหล่านี้ได้ครบ ทั้งที่ได้มีการแก้ไขปรับปรุงวิธีเรียนวิธีสอนตลอดจนเนื้อหา เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้น แต่การแก้ไขปรับปรุงนั้นยังไม่แพร่หลาย และไม่ต่อเนื่องกันในทุกระดับ บางครั้งการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นก็เป็นไปเพียงชั่วคราวระยะเวลาเดียวเท่านั้น^๒

การจะปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพขึ้น จำต้องอาศัยความแม่นยำในการประเมินผล ชุมพร ยงกิตติกุล และ ประคอง วรรณสุต^๓ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินผลว่า การประเมินผลที่เที่ยงตรงเป็นเครื่องชี้ให้ทราบถึงประสิทธิภาพการสอนของผู้สอน และการเรียนของผู้เรียน ชวาล แพรัตกุล^๔ เป็นอีกผู้หนึ่งที่สนับสนุนความเห็นนี้ ทั้งนี้เพราะการวัดผลที่ดีจะช่วยให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้เรียนเป็นรายบุคคล เช่น ในด้านสติปัญญา ความสนใจ วิธีการเรียน ช่วยให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับผลการสอนว่า ดีแล้ว ควรปรับปรุง หรือควรเปลี่ยนแปลงประการใด

การวัดผลทางการศึกษาส่วนใหญ่ใช้แบบสอบ แบบสอบที่มีประสิทธิภาพต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๑. ความตรง คือสามารถวัดผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วัตถุประสงค์

^๒Ibid., p. 45.

^๓ชุมพร ยงกิตติกุล และประคอง วรรณสุต, การสอนและการวัดผลการศึกษา (ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘), หน้า ๓๑.

^๔ชวาล แพรัตกุล, เทคนิคการวัดผล (พิมพ์ครั้งที่ ๓ ฉบับปรับปรุง, โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, ๒๕๐๘), หน้า ๒๕.

เหล่านั้น อาจเป็นข้อหนึ่งข้อใดดังที่จะกล่าวต่อไปนี้

๑.๑ เพื่อสำรวจความพร้อมของผู้เรียน เป็นการวัดความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อจัดโครงการสอนให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ เพื่อ — จัดผู้เรียนแต่ละคนเข้าชั้นเรียนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ เพื่อสะดวกในการสอน

๑.๓ เพื่อพิจารณาเนื้อหาที่ผู้เรียนแต่ละคนเรียนได้ดี หรือเนื้อหาที่เป็นจุดอ่อนของผู้เรียน

๑.๔ เพื่อวัดความถนัดทางการเรียนของผู้เรียน

๑.๕ เพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียนว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการสอนหรือไม่

๑.๖ เพื่อวัดประสิทธิภาพของการสอน

การที่จะวัดผลให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่กล่าวมา แบบสอบจึงต้องมีความตรงดังต่อไปนี้คือ^๖

ความตรงเชิงเนื้อหา คือวัดได้ตรงตามเนื้อหาวิชาและส่วนเนื้อหาวิชาอย่างใดสักส่วน สามารถอธิบายได้ว่าข้อทดสอบที่สร้างขึ้นแต่ละข้อนั้นวัดสิ่งใดและด้วยเหตุผลใด วัดได้ตรงตามเป้าหมาย คือ ถ้าจะวัดทักษะการฟังเพียงประการเดียว ในการทดสอบก็ไม่ควรทดสอบผ่านทักษะอื่น

ความตรงตามสภาพที่เป็นอยู่จริง คือวัดได้ตรงตามความสังเกต และตามหลักฐานอื่นในช่วงเวลานั้น หมายความว่า เมื่อนำคะแนนที่ได้ไปเทียบกับคะแนนแบบสอบฉบับอื่นที่ทดสอบทักษะเดียวกัน ผู้ถูกทดสอบคนเดียวกัน ควรได้ค่าสหสัมพันธ์ประมาณ .๗๐ - .๘๐ แต่หากเทียบกับแบบสอบทักษะอื่นในวิชาเดียวกัน ค่าสหสัมพันธ์ไม่ควรเกิน .๕๐ หากข้อสอบนั้นวัดได้ไม่เที่ยง เช่น เป็นข้อสอบอัตนัย ค่าสหสัมพันธ์จะต่ำ ค่าความตรง

⁵David P. Harris, Testing English as a Second Language (New York: McGraw - Hill Book Co., 1969), pp. 2 - 3.

⁶Ibid., pp. 19 - 20.

ตามสภาพขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบที่ใช้ กับแบบสอบที่นำมาอาศัยเปรียบเทียบ
คะแนน

ความจริงตามการพยากรณ์ หมายความว่าคะแนนที่ได้สอดคล้องกับผลการเรียน
ในอนาคคของเด็ก แบบสอบที่ให้ความตรงชนิดนี้อาจใช้ เป็นแบบสอบความถนัดได้ควย
ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากในการแนะแนวและการสอบคัดเลือก

๒. ความเชื่อถือได้ กล่าวคือเป็นแบบสอบที่ให้คะแนนคงที่ ไม่ผันแปร ไม่ว่า
จะทดสอบกับใคร และผู้ตรวจจะเป็นใคร ดังนั้นแบบสอบที่เป็นปรนัยจึงให้ค่าความเชื่อถือ
ได้สูงกว่าแบบสอบที่เป็นอัตนัย และการออกข้อสอบมากข้อ สุ่มเนื้อหา มาก จะเพิ่มค่า
ความเชื่อถือได้ให้สูงขึ้นด้วย ความเชื่อถือได้ที่สมบูรณ์จะมีค่าเท่ากับ ๑.๐๐ เดวิด พี
แฮริส^๗ (David P. Harris) กล่าวว่า ค่าความเชื่อถือได้ที่อยู่ระหว่าง .๗๐ - .๘๐
เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับ โรเบิร์ต ลาโด^๘ (Robert Lado) กล่าวว่า เกณฑ์ปรมา
กฏ ยังไม่มีแบบสอบภาษาที่ให้ค่าความเชื่อถือได้เต็มสมบูรณ์ โดยปกติการสอบทักษะการ
อ่านและเขียน จะให้ค่าความเชื่อถือได้สูงกว่าการสอบทักษะการฟังและพูด คืออาจให้
ค่าสูงถึง .๘๐ - .๘๕ แต่การสอบสองทักษะหลังจะให้ค่าน้อยกว่านั้น การสอบการฟัง
อาจให้ค่าความเชื่อถือได้ .๘๐ - .๘๕ และการสอบการพูดอาจให้ค่าเพียง .๗๐ -
.๗๕

แบบสอบมาตรฐานจำเป็นต้องมีค่าความเชื่อถือได้สูง ผู้ออกข้อทดสอบจึงต้องมี
ทักษะสูงในการออกข้อสอบ อาเดไลดา พาเทอร์โน^๙ (Adelaida Paterno)
กล่าวว่า การทดสอบความสามารถทางภาษาต้องทดสอบการเรียนรู้ภาษาทุก ๆ ด้าน วัด

⁷Ibid., p. 17.

⁸Robert Lado, Language Testing (London:
Longman, 1961), pp. 331 - 2.

⁹Adelaida Paterno, "Foreign Language Testing",
Teaching English as a Second Language ed. Harold B.
Allen (New York: McGraw - Hill Book Co., 1965), p. 379.

ความสามารถในการอ่าน ฟัง พูด และเขียน เท่า ๆ กัน และแบบสอบทุกทักษะเมื่อนำมารวมกันแล้วควรมีค่าความเชื่อถือได้เน่ลี่ยสูง

ค่าความเชื่อถือได้นี้จะเพิ่มได้โดยการออกข้อสอบให้มากขึ้น โดยใช้เนื้อหาเดิมและความยากง่ายเท่าเดิม นอกจากนี้ยังต้องระวังว่าค่าความเชื่อถือได้อาจเปลี่ยนแปลงโดยอิทธิพลจากสิ่งต่อไปนี้ คือ

ก. การจัดสอบและบรรยากาศขณะสอบ จึงต้องพยายามให้ใกล้เคียงกันทุกครั้งที่ทำกาสอบ

ข. ความเป็นปรนัยของแบบสอบ แบบสอบที่มีความเป็นปรนัยมากจะให้ความเชื่อถือได้สูง

วิธีหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบ อาจจะทำได้ดังนี้ คือ^{๑๐}

๒.๑ วิธีสอบซ้ำด้วยแบบสอบเดิม และผู้ถูกทดสอบชุดเดิม ทั้งนี้ต้องไม่ทิ้งระยะให้นานหรือกระชั้นเกินไป หากความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบทั้งสองครั้ง ถ้าค่าสหสัมพันธ์สูงแสดงว่าแบบสอบนั้นเชื่อถือได้^{๑๑}

๒.๒ วิธีใช้แบบสอบคู่ขนาน โดยหาค่าสหสัมพันธ์จากแบบสอบทั้งสองซึ่งมีความยาว ความยากง่าย และการให้เวลาทำแบบสอบเท่ากัน ทดสอบกับผู้ถูกทดสอบชุดเดิม วัดเนื้อหาเดียวกัน ต่างกันแต่เพียงการสุ่มตัวอย่าง

๒.๓ วิธีแบ่งครึ่งข้อทดสอบ แล้วนำมาหาค่าสหสัมพันธ์

๓. ความสะดวกในการสร้างและการนำไปใช้ แบบสอบที่ดีจะต้องเป็นแบบสอบที่

๓.๑ ประหยัดเงินและเวลาในการสร้าง การเลือก และการตรวจข้อสอบ

๓.๒ จัดสอบและให้คะแนนง่าย กล่าวคือคำสั่งชัดเจน การแจกและเก็บ

¹⁰Harris, op. cit., p. 17.

¹¹Ibid., pp. 15 - 6.

ข้อสอบสะทว ไม่วานให้สะเพร่า ให้คะแนนแจจแจงไว้ละเอียดและยุติธรรม

๓.๓ เนื้อหาของข้อสอบทันสมัย และอาศัยบรรทัดฐานของวิชานั้น
 คุณสมบัตินี้สามประการนี้ ครอบคลุมถึงอำนาจจำแนกและความยุติธรรมด้วย^{๑๒}
 อำนาจจำแนก คือเป็นแบบสอบที่เด็กเก่งมีโอกาสตอบถูกมากกว่าเด็กอ่อน แบบ
 สอบที่มีค่าความเที่ยงตรงสูง จะมีค่าอำนาจจำแนกสูงด้วย
 ความยุติธรรม คือเป็นแบบสอบที่ผู้สอบไม่มีโอกาสเก่งหรือเคาข้อสอบไว้ล่วงหน้า
 ได้ คำถามซักไม่กำกวม สำเนาชัดทุกฉบับ ผู้ถูกทดสอบทุกคนได้รับข้อสอบครบจำนวน
 มีเวลาทำข้อสอบเท่าเทียมกัน และอยู่ในบรรยากาศการสอบเดียวกัน แบบสอบที่มีค่าความ
 เชื่อถือได้สูง จะมีความยุติธรรมสูง

การสอบมีส่วนกระตุ้นการเรียนของเด็ก ทั้งนี้เพราะเด็กบางคนกลัวได้คะแนนน้อย
 หรือเป็นเพราะเด็กถือผลการสอบเป็นเครื่องหมายของความชนะและการพ่ายแพ้ ฉะนั้นเมื่อ
 ถือการสอบเป็นการแข่งขัน จึงอาจมีความภาคภูมิใจ เสียใจ ผิดหวัง หรือเจ็บแค้น
 ประสบการณ์ของนักเรียนเกี่ยวกับการสอบจึงอาจเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและทางลบ

แบบสอบที่ให้ผลในทางบวก คือแบบสอบที่กระตุ้นผู้ถูกทดสอบให้เกิดความมั่นใจ
 และความเชื่อมั่นในตนเอง ฉะนั้นจึงต้องเป็นแบบสอบที่มีความยากง่ายพอเหมาะแก่ผู้ถูกทดสอบ
 แต่ละคน หากเป็นแบบสอบชุดเดียวสอบกับนักเรียนทั้งชั้น แบบสอบนั้นอาจยากเกินไป
 หรือง่ายเกินไปสำหรับเด็กบางคน อันเนื่องมาจากความสามารถในการเรียนที่ต่าง
 กัน ฉะนั้นแบบสอบควรจะเป็นแบบสอบที่ใช้กับเด็กแต่ละคน เพื่อจะได้มีความยากง่ายพอ
 เหมาะเฉพาะตัวบุคคล การสอบประเภทนี้ทำให้เด็กเรียนขำรู้สึกทอดออยได้เมื่อนึกเปรียบเทียบ
 เทียบกับเด็กที่เก่งกว่า ครูควรช่วยให้เด็กสบายใจโดยการตั้งมาตรฐานข้อทดสอบและคะ
 แนนไว้ แล้วทดสอบรวมด้วยแบบสอบชุดเดียวกันเป็นระยะ ๆ^{๑๓} (Criterion -

Referenced Testing)

^{๑๒} ชาวล แพร์คกุล, เรื่องเดิม, หน้า ๑๙ - ๒๒.

¹³ Gary R. McKenzie, "Testing: Proceed with Caution!", The Elementary School Journal (Feb.1976), p.267.

ปัจจุบันการทดสอบแบบนี้กำลังเป็นที่นิยมมากขึ้นในการทดสอบทางภาษา เพราะไม่ต้องนำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไปเทียบกับบรรทัดฐาน จึงไม่ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกในทางลบเมื่อทำข้อสอบ และเด็กมีความรู้จริง เพราะต้องทำข้อทดสอบถูกมากกว่า ๕๐ % ขึ้นไป ข้อใดที่ผิดต้องได้รับการแก้ไขให้เข้าใจถูกต้องก่อนจะผ่านไปเรียนสิ่งอื่น^{๑๔}

แบบสอบที่ให้ผลในทางลบ คือแบบสอบที่ไม่ได้วัดผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ไม่มีค่าอำนาจจำแนก ให้คะแนนที่ไม่ยุติธรรม ทำให้นักเรียนเกิดความท้อถอยและไม่อยากเรียนหันมาศึกษาวิธีแก้งข้อสอบแทน หรือไม่ก็เลิกความสนใจในวิชานั้น ดังนั้นครูจึงต้องศึกษาวิธีการออกข้อสอบ และสร้างแบบสอบที่มีประสิทธิภาพ

ในการสร้างแบบสอบภาษาอังกฤษจำต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงทางภาษาศาสตร์ด้วย ข้อเท็จจริงเหล่านั้นคือ^{๑๕}

๑. ภาษาเป็นการพูด มีลำดับคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน การฟังและการพูดต้องอยู่ในความเร็วปกติ การทดสอบต้องวัดทุกทักษะของภาษา โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับต้นนั้น การวัดทักษะการฟังและการพูดถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

๒. การสอนไวยากรณ์ สอนเพื่อให้ใช้ภาษาได้ ไม่ใช่สอนกฎเกณฑ์ของภาษา ไวยากรณ์ใช้เพียงเป็นสื่อให้พูดภาษาได้และถูกความหมาย เพราะฉะนั้นในการสอบควรสอบการใช้ภาษา ไม่ใช่สอบกฎไวยากรณ์

¹⁴Francis A. Cartier, "Criterion - Referenced Testing of Language Skills", Papers on Language Testing 1967 - 1974 ed. Leslie Palmer and Bernard Spolsky (TESOL 455 Nevils Bld., Georgetown University, Washington, DC 20057: c 1975), pp. 20 - 21.

¹⁵David P. Harris, "The Linguistics of Language Testing", Language Testing Symposium ed. Alan Davies (London: Oxford University Press, 1970), pp. 39 - 42.

๓. ภาษาเกิดจากการฝึกให้ใช้ได้เป็นอัตโนมัติ ในการ ออกข้อสอบครั้งสำคัญ ๆ จึงควรสอบเนื้อหาในสถานการณ์ที่ผู้เรียนนำไปใช้จริงในชีวิตได้

๔. ภาษาคือสิ่งที่เจ้าของภาษาพูด ไม่ใช่สิ่งที่คนภาษาอื่นคิดว่าควรจะเป็นอย่างไร การใช้ภาษาแบบไหนแสดงความสุภาพ เป็นกันเอง หยวนคาย แสดงการเคารพ ถากถาง เป็นเรื่องที่เจ้าของภาษานั้น ๆ เป็นผู้กำหนด เพราะฉะนั้นอย่าให้เด็กคุ้นเคยกับภาษาแปลคำต่อคำ ข้อสอบที่สร้าง ถ้าครูสามารถตรวจสอบเรื่องการใช้คำกับเจ้าของภาษาได้ก็จะเป็นการดี เพราะแต่ละภาษาย่อมมีความแตกต่างกัน

อนึ่ง ความผิดพลาดในข้อทดสอบอันเนื่องมาจากวัฒนธรรมซึ่งต่างกัน ระหว่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง กับประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีส่วนทำให้แบบสอบไม่สมบูรณ์ ความผิดพลาดที่ค้นพบจากแบบสอบที่เคยสร้างและใช้กัน คือ^{๑๖}

๑. การใช้ภาพที่ไม่เหมาะสม
๒. ใช้การแปล
๓. ให้ความคิดรวบยอดอันผิดจากที่ควร

ดังนั้นในการสร้างข้อทดสอบภาษาต่างประเทศ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมซึ่งต้องคำนึงถึง คือ^{๑๗}

๑. การทดสอบความเข้าใจภาษาไม่ใช่การทดสอบความเข้าใจวัฒนธรรม ดังนั้นต้องมีข้อทดสอบเพื่อวัดความรู้ในเรื่องวัฒนธรรม
๒. ความเข้าใจผิดอันเนื่องมาจากความไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เรียน เช่น นำวัฒนธรรมของชาติหนึ่งไปใช้กับอีกชาติหนึ่งซึ่งไม่ใช่วัฒนธรรมนั้น

¹⁶ Eliane C. Condon, "The Cultural Context of Language Testing", Papers on Language Testing 1967 - 1974 ed. Leslie Palmer and Bernard Spolsky (Washington DC 20057: Georgetown University, TESOL 455 Nevils Bld., 1975), p. 209.

¹⁷ Ibid., p. 207.

ความสำคัญของทักษะการฟัง

ความสามารถในการฟังต้องอาศัยความสามารถในการจำแนกเสียง^{๑๘} การฟังเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสื่อสาร แมรี อลิซเบท ฟาวเลอร์^{๑๙} (Mary Elizabeth Fowler) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะสื่อภาษาได้ถูกต้อง จำเป็นต้องได้ฟังและได้พูด ควยเสียงหรือสำเนียงของเจ้าของภาษานั้นอย่างสม่ำเสมอ เหตุนี้ผู้เรียนจึงต้องมีทักษะในการจำแนกเสียงที่ได้ยิน ฟังความได้เข้าใจ และพูดได้ชัดควยสำเนียงของเจ้าของภาษานั้น

เป็นเวลานานมาแล้วที่การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเน้นเฉพาะทักษะการอ่าน การเขียน การท่องจำกฎไวยากรณ์และคำศัพท์^{๒๐} ผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับฟังและทำงานตามที่ครูกำหนดให้ ซึ่ง วิลกา เอ็ม ริเวอร์ส^{๒๑} (Wilga M. Rivers) เห็นว่า

¹⁸Barbara Dreher and James Larkins, "Non - Semantic Auditory Discrimination", The Modern Language Journal LVI(April, 1972), 227.

¹⁹Mary Elizabeth Fowler, The Teaching Language (New York: McGraw - Hill Book Company, 1965), p. 47.

²⁰Hector Hammerly, "Recent Methods and Trends in Second Language Teaching", The Modern Language Journal LV(December, 1971), 499.

²¹Wilga M. Rivers, Teaching Foreign - Language Skills (Chicago: The University of Chicago Press, 1968), pp. 14 - 18.

เป็นวิธีสอนที่ขาดการฝึกภาษาที่แท้จริง และไม่มีการฝึกทักษะด้านการฟังและการพูด ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการ เรียนรู้ภาษา

ปัจจุบันแนวโน้มของการ เรียนการสอนภาษาต่างประเทศเปลี่ยนแปลงไป เน้นให้ ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดมากขึ้น โดยพยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกกับเจ้าของภาษา การเน้นในสองทักษะนี้จึงเกิดอุปสรรคการสอนใหม่ ๆ ขึ้น เช่น ใบบันทึกเสียง และห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นต้น การวัดผลจึงต้องเปลี่ยนแปลงตาม เพื่อให้ วัดผลได้ตรงตามทักษะที่เรียน

การสร้างแบบสอบถามเข้าใจในการฟัง

วัตถุประสงค์ของการ สอบการฟังภาษาอังกฤษ คือ การวัดความสามารถในการ ฟัง การฟังเป็นทักษะที่ของอกศักยภาพความสามารถหลายทักษะประกอบกัน ปกติของอกศักยภาพ ความเข้าใจในเรื่อง เสียงและศัพท์มากกว่าไวยากรณ์

โดยทั่วไป การทดสอบความเข้าใจในการฟังจะทดสอบโดยใช้ เครื่องบันทึกเสียง บันทึกคำพูดทดสอบและคำสั่ง ถ้าใช้ เครื่องบันทึกเสียง ไม่ได้ ก็ต้องใช้เสียงครูแทน ข้อดี ของการใช้ เครื่องบันทึกเสียงคือ ถ้าเครื่องคุณภาพดี เสียงชัด การสอบจะให้ความ เชื่อถือได้สูง ข้อเสียคือ ต้องจำกัดจำนวนผู้เข้าสอบ ต้องเตรียม เครื่องบันทึกเสียงและ ตรวจสอบสภาพล่วงหน้า หากเครื่องคุณภาพไม่ดี การสอบก็จะให้ความ เชื่อถือได้ต่ำ

²²Karl Conrad Diller, Generative Grammar, Structural Linguistics, and Language Teaching (Massachusetts: Newbury House Publishers, 1971), p. 46.

²³Peter J.M. Groot, "Validation of Language Tests", Papers on Language Testing 1967-1974 ed. Leslie Palmer and Bernard Spolsky (Washington, DC 20057: Georgetown University, TESOL 455 Nevils Bld., 1975), p. 142.

²⁴David P. Harris, Testing English as a Second Language (New York: McGraw-Hill Book Co., 1969), p. 35.

เสียงที่ใช้พูดอัดเทป ควรเป็นเสียงเจ้าของภาษาซึ่งคนทั่วไปยอมรับว่าเป็นแบบฉบับที่ดี ในระดับสูงของการเรียนภาษา อาจใช้แบบฉบับที่ดีของชาวอังกฤษ อเมริกัน ออสเตรเลีย หรือชาวอินเดีย ชาวอาฟริกัน ที่มีการศึกษาคำยักก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นกับวัตถุประสงค์เฉพาะ การพูดอัดเทปให้ใช้ความเร็วปกติ ใช้สำเนียงตามธรรมชาติ ใช้ศัพท์และโครงสร้างที่ผู้เรียนรู้แล้ว และที่เป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป—แต่ผู้ถูกทดสอบจะเดาคำตอบไม่ได้ ถ้าไม่อาศัยทักษะการฟัง ความยาวของข้อทดสอบแต่ละข้อต้องไม่เกินขีดความจำ และเป็นการวัดความเข้าใจของสิ่งที่เป็นภาษาพูดที่มีความถี่สูงโดยทั่วไป^{๒๕}

ปกติคำตอบของแบบสอบการฟังจะเป็นตัวเลือก การมีสมมุติคำตอบต่างหากจะช่วยให้การสอบมีความยุติธรรมและเป็นปรนัยมากขึ้น แบบสอบต้องไม่อำนวยให้ผู้ถูกทดสอบได้ใช้ความสามารถในทักษะอื่นใดมาประกอบ จึงจะเป็นการสอบความสามารถในการฟังที่แท้จริง

การสร้างข้อทดสอบการฟัง

การสร้างข้อทดสอบการฟัง แบ่งเป็น ๔ ลักษณะ คือ^{๒๖}

๑. ประโยคคำสั่งให้ผู้ถูกทดสอบปฏิบัติตาม การทดสอบลักษณะนี้เป็นการทดสอบการฟังแต่ประการเดียวจริง เป็นประเภทที่เหมาะสมแก่เด็กเล็ก แต่ทดสอบได้เพียงแบบประโยคเดียว คือ ประโยคคำสั่งเท่านั้น
๒. ประโยคคำถามหรือประโยคบอกเล่า การทดสอบลักษณะนี้ได้ผลดีสำหรับผู้ถูกทดสอบที่อ่านประโยคภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ ได้แล้ว โดยผู้ถูกทดสอบจะได้ยินคำถามหรือประโยคครั้งหนึ่ง แล้วเลือกคำตอบจากภาษาเขียนสั้น ๆ เป็นการทดสอบแบบประโยค

²⁵G.E. Perren, "Testing Spoken Language: Some Unsolved Problems", Language Testing Symposium ed. Alan Davies (London: Oxford University Press, 1970), p. 113.

²⁶Harris, op. cit., pp. 36 - 47.

ใดก็ได้ในเวลาจำกัด ให้ความเชื่อถือได้และความตรงสูง เลือกเป็นภาษาเขียน
จึงเท่ากับทดสอบทักษะการอ่านด้วย

๓. บทสนทนา การทดสอบลักษณะนี้ใช้ข้อความเป็นบทสนทนาสั้น ๆ แล้วถาม
คำถามเกี่ยวกับความเข้าใจในบทสนทนานั้น เลือกเป็นภาษาเขียน เป็นการทดสอบที่
รู้สึกร่ากว่าพิธีกรรม และใกล้เคียงสภาพความจริงในชีวิตมากกว่า ๒ ลักษณะแรก ทดสอบง่าย
และทดสอบอารมณ์ ความคิด ของผู้พูดได้ด้วย เหมาะสำหรับการทดสอบการฟัง

๔. บทบรรยาย การทดสอบลักษณะนี้เป็นการจำลองสภาวะที่ผู้ถูกทดสอบในระ
ดับนั้น ๆ จะได้พบในชีวิตจริง สำหรับการสอบ TOEFL บทบรรยายจะใช้เวลา ๔
๑๐ นาที ผู้เข้าทดสอบจดสาระสำคัญไว้ได้ แล้วตอบคำถามซึ่งเป็นตัวเลือกภาษาเขียน
บางแห่งอาจให้เขียนคำตอบเอง ทั้งนี้ต้องอาศัยความสามารถในการเขียนด้วย ซึ่งเท่า
กับทดสอบทักษะการฟังได้ไม่ตรงนัก เพราะผู้เข้าสอบอาจฟังเข้าใจแต่เขียนไม่เก่ง เรื่อง
ที่จะนำมาใช้เป็นบทบรรยายควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เพื่อไม่ให้ผู้ถูกทดสอบที่มีความรู้อย่าง
ใดอย่างหนึ่งตอบได้โดยไม่ต้องอาศัยการฟัง หากเป็นบทบรรยายที่ใช้ทดสอบกับเด็ก หรือ
ผู้เรียนที่ยังไม่อยู่ในระดับเก่ง ควรเป็นบทบรรยายที่เป็นเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ โดยปกติ
การทดสอบวิธีนี้เหมาะสำหรับผู้ถูกทดสอบที่เก่งภาษาแล้ว

การสร้างตัวเลือกของข้อทดสอบการฟัง

การสร้างตัวเลือกของแบบสอบการฟัง แบ่งเป็น ๒ ชนิด คือ

๑. ภาพ การใช้ภาพเป็นตัวเลือก เหมาะแก่เด็กที่ยังอ่านเขียนไม่คล่อง หรือ
ผู้เริ่มเรียน ซึ่งบางทีคุ้นเคยเกินไปสำหรับผู้ทดสอบในระดับที่สูงกว่าประถมศึกษาตอนต้น
สำหรับผู้ใหญ่อาจมองแบบสอบอย่างนี้ว่าง่ายเกินไป ซึ่งจะมีผลกระทบสะท้อนต่อความเชื่อถือ
ได้ และความตรงของแบบสอบ เลือกที่เป็นภาพ ถ้าไม่คุ้นเคยเกินไปก็มักจะยากเกินไป
ที่จะอธิบายให้ง่าย แจ่มชัด ไม่กำกวม แม้แต่กับเจ้าของภาษาเอง นอกจากนั้นยังท
สอบเรื่องกาลสำบาก และเสียค่าใช้จ่ายในการสร้างแบบสอบสูง รวมทั้งใช้เวลาในการ
สร้างแบบสอบนานอีกด้วย

๒. ภาษาเขียน การใช้ภาษาเขียนเป็นตัวเลือก เหมาะแก่ผู้ถูกทดสอบที่อ่าน
ได้คล่องแล้ว การที่ตัวเลือกเป็นข้อเขียนจึงเท่ากับทดสอบทักษะการอ่านด้วย จึงต้อง

พยายามทำให้ส่วนที่ต้องอ่านนั้นสั้น และใช้ศัพท์หรือไวยากรณ์อย่างง่าย ๆ รวมทั้งต้องให้เวลาผู้ถูกทดสอบอ่านตัว เลือกราย โดยปกติจะมีช่วงหยุดระหว่างข้อประมาณ ๑๒ วินาที^{๒๗}

ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบสอบ

๑. ข้อทดสอบและตัวเลือก ต้องมีลักษณะเป็นภาษาพูด นอกจากจะเป็นการสอบควยบทบรรยาย

๒. ถ้าข้อทดสอบเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป ควรใช้ศัพท์และโครงสร้างที่มีความถี่สูง

๓. ตัวเลือก ถ้าให้อ่าน ต้องง่ายและสั้นประมาณ ๕ - ๖ คำ ไม่เกิน ๘ -

๑๐ คำ

๔. เนื้อเรื่องในบทสนทนาต้องสัมพันธ์กัน และคำถามต้องสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเนื้อเรื่อง

เนื่องจากปัจจุบันแนวโน้มของการเรียนการสอนเปลี่ยนแปลงไป โดยพยายามเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาไปตามขีดความสามารถของตน วิธีสอนจึงเน้นในเรื่องเอกภาพ ซึ่ง แฮร์รี่ โรเนิร์ต^{๒๘} (Harry Reinert) แสดงความเห็นเกี่ยวกับการสอนแบบนี้ว่า การสอนแบบเอกภาพต้องมีลักษณะที่ยืดหยุ่น และคำนึงถึงสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนแต่ละคน วิลลาร์ด ซี อัลสัน^{๒๙} (Willard C. Alson) ได้สรุปสาเหตุของความแตกต่างระหว่างบุคคลไว้ ๖ ประการ คือ อายุ ความเจริญเติบโตของร่างกาย ความแตกต่างระหว่างเพศ สติปัญญา ความสนใจ และวัฒนธรรม

²⁷Harris, Ibid., p. 37.

²⁸Harry Reinert, "Practical Guide to Individualization", The Modern Language Journal LV(March, 1971), 156.

²⁹Willard C. Alson, Child Development (Boston: D.C. Heath Company, 1959), pp. 3 - 7.

การที่วิธีสอนให้ความสำคัญกับเอกัตภาพ ทำให้วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนและวิธีวัดผลต้องเปลี่ยนแปลงไป หน้าที่ของครูและนักเรียนก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย ในการสอนแบบนี้ เลียว เอ. จาโคโบวิทซ์³⁰ (Leon A. Jakobovits) กล่าวว่า หน้าที่ของครูเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการเรียน เป็นผู้กระตุ้นให้คำแนะนำชี้ทาง ครูต้องคอยติดตามผลตลอดเวลา และวัดผลบ่อยครั้ง ทั้งนี้ครูจึงต้องมีความคิดริเริ่มและมีจิตวิทยาสูง หน้าที่ของนักเรียนต้องเปลี่ยนจากผู้รับเป็นผู้ค้นหาความรู้ มีความรับผิดชอบ นำตนเองและนำกลุ่มได้ วิธีสอนเช่นนี้ทำให้ขอบเขตของวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนกว้างขวางขึ้น การวัดผลเพ่งเล็งถึงการวัดผลเฉพาะบุคคล ไม่มีการเปรียบเทียบคะแนนให้นักเรียนเกิดปมด้อย ฟรานซิส ซี. จอห์นสัน และคณะ³¹ (Francis C. Johnson and Others) ได้สร้างแบบเรียนให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ คือแบบเรียนจิแลป (Jacaranda Individualized Language Arts Program (JILAP)) ซึ่งจัดพิมพ์โดย เดอะ จาคารันดา เพรส (The Jacaranda Press) แห่งประเทศออสเตรเลีย แบบเรียนนี้แบ่งเนื้อหาเป็นชุด ๆ โดยใช้สีเป็นเครื่องหมายประจำชุด เป็นแบบเรียนที่ช่วยเรียกร้องความกระตือรือร้น และความสนใจจากผู้เรียน แบบเรียนนี้ ศูนย์ภาษาอังกฤษได้นำมาทดลองใช้ที่จังหวัดขอนแก่น เพื่อนำผลไปเปรียบเทียบกับการสอนที่ใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book I, Book II และ Book III

³⁰ Leon A. Jakobovits, Foreign Language Learning: A Psycholinguistic Analysis of the Issues (Massachusetts: Newbury House Publishers, 1970), p. 146.

³¹ Central Institute of English Language, "CIEL Individualized Language Learning Project", Progress Report and Prospectus 1972 - 1979 (September, 1973), 6.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

๑. สร้างแบบสอบถามเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕, ๖ และ ๗ จากผลการเรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคลของนักเรียนที่ใช้แบบเรียน JILAP (Jacaranda Individualized Language Arts Program) Stage I (red, green and blue series) และ Stage II (tan series)
๒. สร้างแบบสอบถามเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และ ๗ ที่ใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book II และ Book III

ขอบเขตของการวิจัย

005057

๑. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการทดลองสอบ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕ ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน ๒๕๗ คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และ ๗ ของโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน ๒๑๒ คน
๒. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการทดสอบจริง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และ ๗ ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยขอนแก่น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕, ๖ และ ๗ ของโรงเรียนเทศบาลต่าง ๆ ในจังหวัดขอนแก่น รวมจำนวน ๑๑๘๖ คน
๓. สร้างแบบสอบ ๓ ชุด โดยใช้เนื้อหาจากแบบเรียน JILAP Stage I and II (red, green, blue; and tan series) และเนื้อหาจากแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book II and III แบบสอบแต่ละชุดยังประกอบด้วยแบบสอบคู่ขนาน รวมแบบสอบทั้งสิ้น ๖ ฉบับ
๔. วิเคราะห์ข้อทดสอบรายข้อจากผลการทดลองสอบ เพื่อหาระดับความยากและอำนาจจำแนกของข้อทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค ๒๗ % เพื่อการคัดเลือกข้อทดสอบที่มีระดับความยากและอำนาจจำแนกพอเหมาะ ($p = .๒๐ - .๘๐$ และ $r_{bis} = .๒๐$ ขึ้นไป)

๕. หากค่ามัธยิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ในการวัด และค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบแต่ละฉบับ และหากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และอัตราส่วนวิกฤตของแบบสอบคู่ขนานแต่ละชุด

๖. นำแบบสอบที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับตัวอย่างประชากรจริงจำนวน ๑๑๘๖ คน แล้ววิเคราะห์ข้อทดสอบรายข้อจากผลการทดสอบจริง เพื่อหาระดับความยากและอำนาจ จำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค ๒๗ % เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับผลการ วิเคราะห์ข้อทดสอบรายข้อจากผลการทดลองสอบ

๗. หากค่ามัธยิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ในการวัด และค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบที่ใช้ในการทดสอบจริงแต่ละฉบับ

๘. การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจเกี่ยวข้อง เช่น ระดับสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจ วิธีสอนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนใช้ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ความจำกัดของการวิจัย

ผลจากการทดลองสอบอาจคลาดเคลื่อนบ้าง เนื่องจาก

๑. คะแนนจากผลการทดลองสอบ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนนสอบปลายปี ทำให้นักเรียนไม่ตั้งใจทำข้อสอบเท่าที่ควร

๒. ขณะทำการทดลองสอบ นักเรียนยังเรียนเนื้อหาในบทเรียนได้ไม่ครบ

๓. เวลาทำการทดสอบนานเกินไป ทำให้เบื่อ ถึงแม้ว่าแบบสอบทักษะ การฟังจะใช้เวลาเพียง ๒๐ นาที แต่เด็กต้องสอบรวมกับแบบสอบทักษะอื่นติดต่อกันไปซึ่ง กินเวลาทั้งหมดประมาณ ๒ - ๓ ชั่วโมง

๔. นักเรียนบางคนไม่เคยทำแบบสอบประเภทนี้มาก่อน จึงดูรูปเพลินไป ฟัง ข้อคำถามไม่ทัน

๕. เสียงพูดจากเทปอาจได้ยินไม่ถนัดชัดเจนทั่วห้อง

๖. สำเนาแบบสอบบางชุดบกพร่อง ไม่ชัดเจน

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

๑. จะได้แบบสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนเริ่มเรียน ซึ่งชานำไปใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างแบบสอบมาตรฐานสำหรับนักเรียนระดับต้นและระดับอื่น ๆ
๒. เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบความสามารถด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความเข้าใจในการฟังของวิชาภาษาอังกฤษในระดับอื่น ๆ
๓. เพื่อใช้แบบสอบที่สร้างเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลในโครงการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล (Individualized Language Learning Project) ของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ (Central Institute of English Language)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบสอบ หมายถึง แบบสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนเริ่มเรียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบ ๓ ชุด คือ

๑.๑ แบบสอบ J II เป็นแบบสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่ใช้แบบเรียน JILAP Stage I (red, green series) ประกอบด้วยแบบสอบคู่ขนาน ๒ ฉบับ คือ JIIIA และ JIIIB

๑.๒ แบบสอบ O II เป็นแบบสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนเริ่มเรียนที่ใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book II ประกอบด้วยแบบสอบคู่ขนาน ๒ ฉบับ คือ OIIA และ OIIB

๑.๓ แบบสอบ JO III เป็นแบบสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนเริ่มเรียนที่ใช้แบบเรียน JILAP Stage I (blue series) และ Stage II (tan series) และแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book III ประกอบด้วยแบบสอบคู่ขนาน ๒ ฉบับ คือ JOIIIA และ JOIIIB

๒. นักเรียนเริ่มเรียน หมายถึง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานเป็นปีที่ ๒ และ ๓ โดยใช้แบบเรียน JILAP Stage I และ Stage II (red, green, blue; and tan series) และแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book II และ Book III

๓. ความตรงของแบบสอบ หมายความว่า แบบสอบนั้นสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

๔. ความเชื่อถือได้ของแบบสอบ หมายความว่า แบบสอบนั้นสามารถวัดได้ผลแน่นอน เช่น เติม เมื่อนำไปสอบซ้ำอีกก็ยังคงรักษาคำแห่งของผู้เข้าสอบไว้เหมือนเดิม